

Kjærlighed maa altid være fri, fordi den hverken kan tvinges ved Lov eller Dom, men maa leve sit eget Liv og virke i Følge sit eget Væsen, hvis skjulte Kilde er Tilværelsens dybeste Hemmelighed.

Men saa er der noget andet, der hedder Pligt, . . . og om Pligten er det, at „Kampen for Lykken“ drejer sig.

Var det Alices Pligt at blive? Burde hun være bleven hos den Mand, hvis Navn hun bar, for at slæbe Livet hen i aandløs Ensformighed ved hans Side, den Mand, for hvem hun kun var en repræsenterende Husfrue? Eller gjorde hun Ret i at følge ham, hun elskede, for at give ham et Hjemms Velsignelse og for at dele Liv og Arbejde med ham, kæmpe for Lykken i gode og onde Dage?

Massi Bruhn.

Kvindesagen i Landstinget.

Den 22. Dec. 1887 indbragtes, som tidligere meddelt, af Landstingsmændene *Chr. Nielsen, L. Schrøder* og *Thomas Nielsen* to smaa Lovforslag angaaende Kvinders Valgret og Valgbarhed til Bestyrelsen af „de fattiges Kasse“ og Valgbarhed til Skolekommissioner.

Det første Lovforslag var saalydende:

Fattiggassen bliver at bestyre af 5 Sognebeboere, som der-til udnævnes for et Tidsrum af 3 Aar. *Valgbare ere saavel gifte og ugifte Kvinder som Mænd.* De vælges af de Sognebeboere, der kunne deltage i Valg af den større Del af Byraadets eller af den mindre Del af Sogneraadets Medlemmer, *samt af de Kvinder, der, bortset fra deres Køn, vilde være berettigede til at deltage i de nævnte Valg.* Valget ledes af Byraadets eller Sogneraadets Formand. Der skal til Brug ved *Kvindernes Stemmegivning* udarbejdes Valglistes over de nævnte *kvindelige Vælgere.* Valglisterne affattes af de samme Myndigheder og efter de samme Regler som de Valglistes, der benyttes ved de kommunale Valg.